

Αγωγή του John J. Kenneally, κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 8 Απριλίου 1994

(Υπόθεση T-143/94)

(94/C 174/43)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Ο John J. Kenneally, κάτοικος Bawnmore, Youghal, Ιρλανδία, εκπροσωπούμενος από τον E. H. Pijnacker Hordijk, δικηγόρο στο γραφείο Boden De Bandt De Brauw Jeantet Lagerlöf & Uriá και τον H. J. Bronkhorst, δικηγόρο στο γραφείο De Brauw Blackstone Westbroek, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο L. Frieden, 62, avenue Guillaume, άσκησε στις 8 Απριλίου 1994 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αγωγή κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο ενάγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

1. κυρίως:

να υποχρεώσει την Κοινότητα να καταβάλει 49,659 λίρες Ιρλανδίας (Ι£), εντόκως προς 8% ετησίως από τις 19 Μαΐου 1992, προς αποκατάσταση των ζημιών τις οποίες υπέστη ο ενάγων λόγω του εν μέρει παρανόμου χαρακτήρα του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 857/94, με τον οποίο απαγορεύθηκε στον ενάγοντα να επαναλάβει την παραγωγή γάλακτος μετά τη λήξη της ισχύος της συμβάσεως μετατροπής της παραγωγής του,

επικουρικώς:

να υποχρεώσει την Κοινότητα να καταβάλει 14,566.93 Ι£ εντόκως προς 8% ετησίως από 1ης Δεκεμβρίου 1993, ως αποζημίωση προσφερομένη από την Κοινότητα σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2178/93,

2. να καταδικάσει την Κοινότητα στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Τα επιχειρήματα που προέβαλε ο ενάγων είναι παραπλήσια προς τα προβληθέντα στις υποθέσεις C-104/89 (Mulder) και C-37/90 (Heinemann) κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Αγωγή του Joseph Gilles κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 8 Απριλίου 1994

(Υπόθεση T-144/94)

(94/C 174/44)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Ο Joseph Gilles, κάτοικος County Monaghan, Ιρλανδία, εκπροσωπούμενος από τον E. H. Pijnacker Hordijk, δικηγόρο στο γραφείο Boden De Bandt De Brauw Jeantet Lagerlöf & Uriá και από τον H. J. Bronkhorst, δικηγόρο στο γραφείο De Brauw Blackstone Westbroek, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο L. Frieden, 62, avenue Guillaume,

άσκησε στις 8 Απριλίου 1994 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αγωγή κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο ενάγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

1. κυρίως:

να υποχρεώσει την Κοινότητα να καταβάλει 51,205 λίρες Ιρλανδίας (Ι£), εντόκως προς 8% ετησίως από τις 19 Μαΐου 1992, προς αποκατάσταση των ζημιών τις οποίες υπέστη ο ενάγων λόγω του εν μέρει παρανόμου χαρακτήρα του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 857/84, με τον οποίο απαγορεύθηκε στον ενάγοντα να επαναλάβει την παραγωγή γάλακτος μετά τη λήξη της ισχύος της συμβάσεως μετατροπής της παραγωγής του,

επικουρικώς:

να υποχρεώσει την Κοινότητα να καταβάλει 3,325.90 Ι£ εντόκως προς 8% ετησίως από 1ης Δεκεμβρίου 1993, ως αποζημίωση προσφερομένη από την Κοινότητα σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2178/93,

2. να καταδικάσει την Κοινότητα στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Τα επιχειρήματα που προέβαλε ο ενάγων είναι παραπλήσια προς τα προβληθέντα στις υποθέσεις C-104/89 (Mulder) και C-37/90 (Heinemann) κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Προσφυγή της Krupp Hoesch Stahl AG κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 11 Απριλίου 1994

(Υπόθεση T-147/94)

(94/C 174/45)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Η Krupp Hoesch Stahl AG, Dortmund, εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους του Ντύσελτορφ Otfried Lieberknecht, Karlheinz Moosecker, Gerhard Wiedemann και Martin Klusmann, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Alex Bonn, 62, avenue Guillaume, άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στις 11 Απριλίου 1994, προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να αναγνωρίσει την ακυρότητα, καθόσον αφορά την προσφεύγουσα, της αποφάσεως της καθής της 16ης Φεβρουαρίου 1994, η οποία επιδόθηκε στην προσφεύγουσα στις 8 Μαρτίου 1994, σχετικά με τις συμφωνίες και τις συμφωνημένες πρακτικές ευρωπαϊκών επιχειρήσεων παραγωγής χαλύβδινων δοκών, παράρτημα I,
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.